

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4441/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредног суда у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца која је изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 9/21 (2020) од 21.01.2021. године, у седници већа која је одржана дана 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 9/21 (2020) од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу Прр 263/20 од 24.11.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу, на име новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Пожаревцу Ст 18/2010 (Ст 8/2007), исплати износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 24.11.2020. године, као дана пресуђења па до исплате, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, преко досуђеног износа од 500 евра па до траженог износа од 3.000 евра, тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 13.500,00 динара у року од 8 дана по правноснажности пресуде са каматом по Закону о висини стопе затезне камате од дана извршности па до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 9/21 (2020) од 21.01.2021. године укинута је пресуда Основног суда у Пожаревцу Прр 263/20 од 24.11.2020. године и тужба тужиоца је одбачена.

Против овог решења тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 441. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан,

док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена против правоснажне пресуде.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 15.06.2020. године, а као вредност спора означен је износ од 1.108,85 евра, односно 131.954,02 динара. Тужбом је тражена исплата накнаде штете у износу од 3.000 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је ревизија тужиоца у конкретном случају недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаним решењем укинута првостепена пресуда и тужба одбачена, али је нашао да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП. Наиме, наведена одредба се може применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, (односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правоснажне пресуде или решења у смислу одредбе члана 420. став 1. ЗПП као у конкретном случају, у којој је побијани део означене вредности предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије), али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. У конкретном случају првостепена пресуда је укинута и тужба одбачена и то у спору мале вредности, због чега нема места примени општих одредби из члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака.

У конкретном случају ревизија није дозвољена ни према члану 441. ЗПП којим је прописано да је ревизија дозвољена у парници о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, обзиром да се у конкретном случају ради о спору за накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року, а не о спору из наведене одредбе.

На основу одредбе члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић